

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ ΕΙΝΑΙ ΚΟΜΜΑΤΙ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Αυτή τη στιγμή, στις ελληνικές φυλακές κρατούνται δεκάδες πολιτικοί κρατούμενοι, οι οποίοι με την πολιτική τους δράση και τις θέσεις τους έδωσαν και δίνουν μάχες εναντίον του κράτους και του κεφαλαίου. Το κράτος, το οποίο καταστέλλει και νομιμοποιεί τις επιταγές του κεφαλαίου για τη μεγιστοποίηση του κέρδους του. Το κεφάλαιο, το οποίο δεν διστάζει να δολοφονεί εργάτες (όπως πρόσφατα στα Ελληνικά Πετρέλαια) και μετανάστες, να πολλαπλασιάζει τους ανέργους, να κατάσχει σπίτια, βλέποντας πάνω στη φτώχεια και την εξαθλίωση εκατομμυρίων ανθρώπων άλλη μια ευκαιρία για την αφαίμαξη των από τα κάτω.

Δε θα μιλήσουμε με όρους αθωότητας ή ενοχής. Η «ενοχή» των συντρόφων μας είναι δεδομένη: οι σύντροφοι μας πολέμησαν, και πολεμούν ακόμη, το κράτος και το κεφάλαιο με τον τρόπο που ο καθένας έχει επιλέξει. Κάποιοι από αυτούς βρίσκονται στη φυλακή διότι αμφισβήτησαν έμπρακτα το κρατικό μονοπώλιο στη βία μέσα από την ένοπλη αντιπαράθεση με το καθεστώς και άλλοι στοχοποιήθηκαν και φυλακίστηκαν εξαιτίας της πολιτικής τους δράσης.

Το καλοκαίρι του 2001 ψηφίζεται ο πρώτος τρομονόμος (187 του Ποινικού Κώδικα περί εγκληματικής οργάνωσης), ο οποίος αναβαθμίζεται, αρχικά το 2004, παραμονές των Ολυμπιακών αγώνων (με το άρθρο 187Α του Π.Κ. περί τρομοκρατικής οργάνωσης) και στη συνέχεια το 2010, με τροποποιήσεις που περιλαμβάνουν και την ποινικοποίηση της έμπρακτης αλληλεγγύης. Οι αντιτρομοκρατικοί νόμοι διαδέχονται ο ένας τον άλλο σε μια εμφανή προσπάθεια να χτυπηθούν πολιτικά οι αντίπαλοι του καθεστώτος που συνιστούν απειλή για την εμπέδωση του «νόμου και της τάξης», που τόσο αναγκαία είναι σε καιρούς οικονομικής και κοινωνικής κρίσης. Η ψήφιση του πρώτου τρομονόμου γίνεται η αιχμή για την καταστολή των ενόπλων οργανώσεων ή ομαδοποιήσεων, μέσα στο πλαίσιο του πολέμου ενάντια στη διεθνή τρομοκρατία που έχουν κηρύξει οι ΗΠΑ, αλλά η «αντιτρομοκρατική» πολιτική αναβαθμίζεται διαρκώς και στόχο έχει την πολιτική και πρακτική απομόνωση των ενόπλων οργανώσεων. Βλέπουμε ότι οι αντιτρομοκρατικοί νόμοι συνοδεύονται πάντα από προσπάθειες ευρύτερων αλλαγών που απαιτούν «κρατική πυγμή» και προετοιμασίες για κατασταλτικές πρακτικές απέναντι σε κομμάτια του αγώνα που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή αντίστασης. Ενδεικτικό για τη βαρύτητα που δίνει το κράτος στην αντιτρομοκρατική νομοθεσία, η οποία άλλωστε βρίσκεται στην καρδιά της κατασταλτικής του πολιτικής, είναι ότι στην πρόσφατη απεργία πείνας των πολιτικών κρατούμενων, το μοναδικό αίτημα τους που δεν μπήκε καν σε συζήτηση από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ήταν το αίτημα για την κατάργηση των τρομονόμων.

Οι αντιτρομοκρατικοί νόμοι κεντρικό στόχο έχουν να καταστείλουν και να αποπολιτικοποιήσουν την δράση των συντρόφων παρουσιάζοντάς τους σαν «δημόσιο κίνδυνο», πάντα με την βοήθεια των ΜΜΕ, που όμως εκδικάζονται σε ειδικά δικαστήρια, με ειδικούς νόμους και ειδικές συνθήκες διεξαγωγής της δίκης. Και αυτό γιατί δεν θέλει να αναγνωρίσει ως πολιτικούς αντιπάλους, αγωνιστές που αντικρούουν και αμφισβητούν την ίδια την ύπαρξη του καθεστώτος και τις δομές του. Αυτή η «ειδική» αντιμετώπιση αποδεικνύει περίτρανα τον πολιτικό χαρακτήρα αυτών των δικών, αποδεικνύει ότι η αστική δικαιοσύνη μόνο τυφλή δεν είναι απέναντι στο σύστημα που εξυπηρετεί. Παράλληλα, οι αντιτρομοκρατικοί νόμοι προσπαθούν να εκφοβίσουν, στοχεύοντας στην πολιτική απομόνωση αγωνιστών και στη «συρρίκνωση» της αλληλεγγύης σε αυτούς, αλλά και να λειτουργήσουν αποτρεπτικά στο να οικειοποιηθεί ο ένοπλος αγώνας και από άλλους αγωνιστές. Ζητούμενο για το κράτος είναι η αντιμετώπιση κάθε μορφής αντίστασης, ο εκφοβισμός όσων έχουν επιλέξει να βρίσκονται σε συνεχή ρήξη με το σύστημα.

Οι πολιτικοί κρατούμενοι αποτελούν κομμάτι του αγώνα για την επανάσταση και την ελευθερία. Για εμάς, η αλληλεγγύη στο σύνολο των πολιτικών κρατούμενων είναι αδιαπραγμάτευτη. Ενάντια στην κρατική καταστολή στόχος μας είναι να χτίσουμε ένα αρραγές μέτωπο. Το μέτωπο αυτό, με αρχή την αλληλεγγύη, στόχο έχει να οξύνει τις αντιθέσεις που το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα ενέχει. Αντιθέσεις, οι οποίες δεν δύνανται να διαχειριστούν από καμία κυβέρνηση, είτε αριστερά, είτε δεξιά. Η όξυνση των αντιθέσεων αυτών αναδεικνύει για εμάς το ίδιο το πρόβλημα, στο εδώ και στο τώρα, δηλαδή την ύπαρξη κράτους και κεφαλαίου.

Ενάντια στην αντιτρομοκρατική νομοθεσία Λευτεριά στους πολιτικούς κρατούμενους

Διαρκής αγώνας ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο, για την κοινωνική επανάσταση.

Συνέλευση αλληλεγγύης για τους πολιτικούς κρατούμενους,
τους φυλακισμένους και διωκόμενους αγωνιστές

